

РЕШЕНИЕ

№ 7308

гр. София, 28.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 29.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6773** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. С. Д. от [населено място], [община], ул. „12-та” № 8 срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх.№ 02-160-6500/9836 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. Жалбоподателят посочва в жалбата си, че е регистриран с Уникален регистрационен номер У. 412738 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) и като такъв е подал Общо заявление за единно плащане на площ в У. 16/110610/83158 за 2010г. Още през 2009г. подал заявление за подпомагане въз основа на получено разрешително за паша № 2057 от Дирекция «Национален парк Централен Б.» за 43.44 ха и за 30.71 ха в парков участък №2 на Централен Б., за което получил съответната финансова помощ. По същата процедура и за същите площи му било отказано финансиране за 2010г. с мотив, че площта от 43.44 ха е недопустима. Поддържа, че не е посочил лично ползваната площ, а същата е очертана от Дирекция «Национален парк Централен Б.» и от ОСЗГ – Т.. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо. Подробни съображения излага в писмени бележки от 29.11.2012г.
Ответникът изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят М. С. Д. е подал Общо заявление за единно плащане на площ У. 16/110610/83158 с дата 30.03.2010., с което е поискал подпомагане по СЕПП и НР1 на конкретно посочени БЗС: № 00480-69-2 с площ от 0.71 ха, № 00480-69-1 с площ от 1.93 ха, № 00480-71-5 с площ от 0.52 ха, трите в землището на [населено място] и № 80981-307-5 с площ от 43.48 ха и №80981-309-3 с площ от 30.71 ха, двата в землището на Ч. О..

Жалбоподателят е представил уведомително писмо на ДФЗ за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г., с което са оторизирани следните суми: 12527.34 лв. по СЕПП; 13415.81 лв. по схема «Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1), 2334.44 лв. по Схеми за национални доплащания към директните плащания за животни (НДПЖ) – НДЖ 2 и 2270.68 лв. по НДЖ 3.

С оспореното в настоящето производство уведомително писмо изх.№ 02-160-6500/9836 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. на жалбоподателя е отказана поисканата сума по СЕПП в размер на 14139.86 лв. поради установена недопустима площ в размер на 43.44 ха за БЗС № 80981-307-2-2 и наложени намаления по чл.37 ЗПЗП. На същото основание е отказано финансово подпомагане за 2010г. на площи по НР1 в размер на 13425.59 лв. На основание чл.58 от Регламент 1122/2009г. и чл.16 от Регламент 1975/2006г. са наложени санкции за бъдещ период в общ размер от 17969.49 лв.

По повод жалба по административен ред горестоящият административен орган със заповед № РД-20-15 от 01.06.2012г. е оставил жалбата без уважение. Изложени са идентични мотиви за установено въз основа на административни проверки 100% наддеклариране в размер на 45.14 ха. Посочено е, че част от заявените от бенефициента площи попадат извън специализирания слой «Площи подходящи за подпомагане», тъй като са оценени като неподдържани в добро земеделско състояние и са негодни за подпомагане.

На съда е служебно известно Решение на Комисията на Европейския съюз (ЕС) № 2010/668/ЕС от 04.11.2010 г., с което са изключени от финансиране от страна на ЕС поради несъответствието им с правилата на ЕС посочените в приложението към решението разходи на акредитираните разплащателни агенции на държавите – членки, заявени в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Посочената в Приложение № 1 към решението сума за Б. е 16 629 131.10 евро с причина за корекцията „слабости в СИЗП (система за идентификация на земеделските парцели) – ДСЕС и в проверките на място“. Идентично решение на Европейската комисия № 2011/244/ЕС е взето на 15.04.2011 г., като посочената в него сума за страната ни е 20848236.79 евро поради „слабости на СИЗП – ГИС“.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните

правни изводи:

По допустимостта на жалбата: В административната преписка не се съдържат данни за връчване на жалбоподателя на заповед № РД-20-15 от 01.06.2012г. на МЗХ, поради което следва да се приеме, че жалбата от 05.07.2012г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

В настоящето съдебно производство съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно чл.2б, ал.2 и чл.20а, ал.1 ЗПЗП вр. чл.10, т.7 от У. правилник на ДФЗ.

Актът е мотивиран от фактическа страна с установена 100 % наддекларирана площ, което е дало основание за намаления и изключване съобразно чл.58 от Регламент 1122/2009г. - ако разликата е по-голяма от 50 %, земеделският производител бива изключен от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с член 57 от настоящия регламент. Ако сумата не може да бъде изцяло прихваната в съответствие с посочения член в течение на три календарни години след календарната година на констатацията, оставащата неиздължена сума се анулира. Жалбоподателят е декларирал 77.29 ха за подпомагане, а установената недопустима за подпомагане площ е 45.14 ха, което представлява повече от 50 % разлика между декларираната и установена площ. Посочено е в писмото, че недопустимата площ е установена съгласно чл.37 ЗПЗП. Визираната разпоредба урежда правомощията на Разплащателната агенция да извършва административни проверки на подадените заявления чрез интегрираната информационна система, като съпоставя данните от заявленията с данните в регистрите. Интегрираната система за контрол включва 1.административни проверки на подадените заявления за подпомагане и 2.проверки на място (чл.37, ал.1 ЗПЗП). В оспореното писмо е посочено, че са извършени кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства и пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в СИЗП. Допълване на мотивите в тази насока е направено със заповед № РД-20-15 от 01.06.2012г. на МЗХ, съгласно която заявените от кандидата площи попадат в частта от територията на страната покрита със самолетни снимки от 2010г., за които е извършена дешифрация на Цифровата ортофото карта, в резултат на което част от заявените площи попадат извън специализирания слой «Площи подходящи за подпомагане», тъй като са оценени като неподдържани в добро земеделско състояние и следователно - негодни за подпомагане.

За земеделски площи се класифицират части от територията на страната, за които са изпълнени кумулативните изисквания на чл.2, ал.1 от Наредба № 5 от 10 март 2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища.

Необработваемите площи – храсти и затревени площи, дерета, оврази, полски пътища, прокари и просеки не са земеделска земя (чл.2, ал.2, т.1 от Наредба № 5/2010г.). Териториите, заети от гори също не са земеделски площи – чл.2, ал.2, т.2 от Наредбата (ред. към 2010г.). Съгласно чл.8 от Наредба № 5/2010г. допустима за подпомагане по схемите за плащане на площ по чл. 1, ал. 2 е частта от използваната земеделска площ по чл. 3, която се поддържа в добро земеделско състояние, независимо дали се използва за производство на земеделска продукция. Площите по ал. 1 се включват в системата за идентификация на земеделските парцели като специализиран слой на площи в добро земеделско състояние. Земеделската площ в добро земеделско състояние трябва да отговаря на изискванията по чл.9, ал.1 от Наредбата – основно да липсват природни пречки, които блокират достъпа и използването на площта за земеделска дейност, вкл. Използването на земята като постоянно пасище за паша на животните или косене независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено или като метод за опазване на заобикалящата среда. Заявените за подпомагане в общото заявление за подпомагане за конкретна година площи, които не отговарят на условията за добро земеделско състояние по чл. 9, 10 и 11, не подлежат на подпомагане и при условията на Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 г. (чл.12 от Наредбата). Съгласно чл.15 от Наредбата трайно неподходящи за подпомагане са площите в постоянни пасища, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени. Установява се от заключението на съдебно техническата експертиза, че БЗС №80981-307-2 е зает от гъста растителност, трънаци и храсти, високи дървета. Т.е. същият отговаря на изискването по чл.15, ал.1 от Наредба № 5/2010г. като трайно неподходящ като постоянно пасище. Парцелът е заявен с площ от 43.44 хектара, с оглед на което е недопустим за подпомагане по чл.15, ал.2 от наредбата - не са допустими за подпомагане пасищата или тези части от тях, в които площите по ал. 1 са компактно разположени и заемат, заедно или поотделно, повече от 100 кв. м. Тези пасища или части от пасища не се заявяват за подпомагане, а когато бъдат заявени, се изключват от площта на пасищата, подлежаща на подпомагане, и при условията на Регламент (ЕО) № 1122/2009 тяхното заявяване се санкционира.

Съгласно чл.20, пар.1 от Регламент № 73/2009г. държавите-членки извършват административни проверки на заявленията за подпомагане, с цел да проверят дали са изпълнени условията за допустимост на подпомагането. Държавите-членки могат да използват техники за дистанционно наблюдение и Глобалната навигационна спътникова система (ГНСС) като средство за извършване на проверки на място на земеделските парцели.

Съгласно чл.28, пар.1 от Регламент №1122/2009г. административните проверки, посочени в член 20 от Регламент (ЕО) № 73/2009, позволяват установяването на нередности, по-специално автоматично откриване чрез компютърни средства, включително кръстосани проверки. Данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място. Всяка проверка на място съгласно настоящия раздел подлежи на доклад за проверките, за да има възможност да се прегледат детайлите на извършената проверка (чл.32, пар.1 от регламент № 1122/2009г.). Т.е. доклад се

съставя единствено за проверките на място. В случая производството е образувано с подаденото от жалбоподателя Общо заявление, по което органът е извършил административна проверка за допустимост. Съгласно чл.34, пар.6 от Регламент № 1122/2009г. допустимостта на земеделските парцели се проверява с всички подходящи средства. Когато е необходимо, за тази цел се изискват допълнителни доказателства.

В конкретния случай не е извършвана проверка на място. Недопустимостта е установена чрез административна проверка по смисъла на чл.37, ал.2 ЗПЗП. При същите проверки са установени основания за недопустимост по чл.15, ал.1 и ал.2 от Наредба № 5/2010г. по отношение на БЗС № 80981-307-2, който е определен като зает от гъста растителност, трънаци, храсти, непочистен терен и високи дървета, поради което очевидно не отговаря на изискванията по чл.9, ал.1, т.1 от Наредба № 5/2010г. да е достъпен за осъществяване на земеделска дейност, т.е. да липсват природни пречки, които блокират достъпа и използването на площта за земеделска дейност. За установяване на спорните по делото обстоятелства е допусната съдебно техническа експертиза, изготвена на 30.10.2012г. от вещото лице инж. А. Т. Г.. Установява се от заключението, че за землищата на [населено място] и [населено място] са използвани самолетни снимки, като заснемането е извършено през м.септември 2010г. При дешифрирането (разчитането) на тези снимки е установено, че части от терените на земеделските имоти са необработваеми. Конкретно: БЗС № 80981-307-2 е отказан изцяло, поради наличие на гъста растителност, трънаци, храсти, непочистен терен, наличие на горски пътища, високи дървета, ерозирали части; за БЗС № 80981-309-2 са констатирани дървета с различна гъстота, храсти и трънаци по границите на имота; за БЗС № 00480-69-1-2 е констатирана гъста растителност по северната и източна граници на имота, неподдържана част от имота и ерозираща част от запад и за БЗС № 00480-69-2-2 е констатирана растителност от източната и югозападната части на имота. Общият размер на недопустимите площи по СЕПП и НР1 е установен на 45.15 ха. Вещото лице потвърждава доводите на административния орган, че при извършени административни проверки на площите през 2010 г. (въз основа на сателитни снимки от м.септември 2010г.) са установени недопустими площи. Вещото лице е извършило проверка в МЗХ - отдел «ИЗП» и в РА – ДФЗ, изследвало е площите, определени като недопустими, за да даде заключение, че общият размер на недопустимите площи от 45.15 ха не променя крайния резултат по оспорения акт - наддекларираната площ в проценти е 100 % и доколкото надхвърля 50% е направен отказ от плащане за годината плюс санкция за бъдещ период от 3 години (чл.58 от Регламент № 1122/2009 г.). Като е постановил оспорения административен акт в този смисъл, административният орган не е допуснал неправилно приложение на материалния закон. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъдят направените разноски в размер на 250 лв. депозит за вещо лице. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Д. от [населено място], [община], ул. „12-та” № 8 срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх.№ 02-160-6500/9836 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. Жалбоподателят посочва в жалбата си, че е регистриран с Уникален регистрационен номер У. 412738 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) и като такъв е подал Общо заявление за единно плащане на площ в У. 16/110610/83158 за 2010г.

ОСЪЖДА М. С. Д. от [населено място], [община], ул. „12-та” № 8 да заплати на Държавен фонд „Земеделие” [населено място], [улица] основание чл.143, ал.3 АПК направените по делото разноски в размер на 250 (двеста и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: